

Τὸς κυτῆς ὑπερφάνως
καὶ χαρᾶς μαθαίνεις νέα,
ὅτι μόνος κ' ὁ Ρωμῶνος
βάζει κάλλιπ' στήν Κραναία.

Θλιβομαι γιὰτι κ' ὁ Ράλλης, ποῦ τὸν λέγε νέον Δία,
ἕως τώρα δὲν ἐβγήκε στήν γνωστὴν περιοδεία,
γὰρ ἄνοσώσωμε κ' ἐκείνος τ' ἴσους ἐλογεῖς θά' πῃ
γὰρ τὴν νέα προκοπή.

Τὸν προσμένει Θεσσαλία, Γούμειλη, Μωρητὸς καὶ νῆσοι,
μ' ἕνα πρόγραμμα καινούριον τὸν ντυσιὰ δὲν συγκινήσει,
καὶ γὰρ σκούρη μὲ τί τρόπο
θά γενοῦν στρατοὶ καὶ στόλοι,
καὶ χωρὶς μεγάλο κόπο
πῶς θὰ πάρωμε τὴν Πόλι.

Φ. — Κάποιος κυτῆ τὴν πόρτα μου καὶ γὰρ τὰν οἴζω τραῦμα...
ἂν εἶσαι Κόντες θάβραιναι γιὰτι καιρὸ δὲν ἔχω.

Κ' ἂν εἶσαι Ράλλης μὴν κυτῆς,
μὴν ἔρχεσαι σ' ἐμένα,
κ' ἄλλου παρακαλῶ νὰ πῆς,
κ' ἄλλου νὰ βρῆς κανένα.

Γνωρίζω πῶς κ' ὁ κύριος Προδουπουργὸς κ' ὁ Ράλλης
κοιμούνται σὰν τὸν Ἡρακλῆ στὰ πόδια τῆς Ὀμφάλης,
γνωρίζω πῶς κ' οἱ δύο τῶν ὀνδ' ἐλογῶν τὸν κλέφωνα
θά βγάλουνε προγράμματα
μὲ τόσα νέα παράμματα,
ὅμως ἐγὼ δὲν παύομαι, κ' αὐτὰ τὰ λέν' στὸν κλέφωνα.

Μὴ μοῦ δείχνετε κορδόνα, μήτε κλάδους τῆς ἐλῆας,
δὲν θὰ πείσετε κ' ἐμένα...
ἔμαθα κ' ὁ Βασιλῆας
πῶς ἐπῆγε μὲς στήν Βιέννα,
κ' ἴσως ὁ Φραγκόκοκς γράφη τὸν Δραγομήνη, Πικριλέτο,
νῆμην μὲσα στὸν κυριὸν Θεοκόκη τὸ μπουκίτο.

Πιθανὸν πολλοὶ τὸ κρῖνον,
καὶ μ' μπορεῖ, βρεῖ τεκενέ,
ἴσους συνδυασμοὶ νὰ γίνουν
κ' ἐπεμβάσεις ξενικά.

Πῶς λυποῦμαι: καὶ τὸν Κόντε καὶ τὸν Μῆσο, φίλε Κόμη,
ὅπου δὲν μ' μποροῦν νὰ κάνουν τοὺς συνδυασμοὺς ἀκόμη.
Κότταζε τὸ Κορφοτάκι πῶς στὸν Πειραιᾶ πηγαίνει
καὶ στὸ Τελωνεῖο μπαίνει.

Μὲς στήν τόση καταφρόνια
ἦταν φαίνεται χαρᾶτο
νὰ μᾶς γίνη μετὰ χόρνια
τέτοιον θαῦμα σὰν κ' αὐτό.

Ποῖος καὶ τοῦτο τὸ πιστεύει ;
αὐτὰ ἀόρησις σπανία...
ἕνας Κόντες νὰ κατέβη
γὰρ νὰ δῆ τὰ Τελωνεῖα.

* ἕνας Κόντες τρεῖς ὄλλ
γ' ἀχθοφόρους νὰ μῆλ.
Τὸ σταυρὸ σου ξανακάνει...

ἕνας Κόντες καθὼς πρέπει
μὲς στὸ Τελωνεῖο νᾶσαι
καὶ τὸ χέλι του νὰ βλέπη.

Τώρα νομώσωμε καλὰ
πῶς μᾶς λείπουνε πολλὰ
καὶ τσεβέλα μὲ μαγαλὰ.

Τώρα βάλαμε κεφαλί,
καὶ μὲ βλέμματ' αὐτῶν
τώρα βλέπομε τὸ χέλι
Τελωνεῖων καὶ Στρατῶν.

Πᾶνε καὶ τὰ Τελωνεῖα,
πρὶν πολλὸς παρέλθῃ χρόνος
τέλεια θὰ γίνουν, τέρας.

Κ' ἀπὸ τὴν Μακεδονία
καριετροῦν ἀνυπομόνους
τῶν συνδυασμῶν τὸ πέρας.

Κ' ὅταν τοῦτους συμπληρώσουν
οἱ τρανοὶ Μαχαργιάδες,
τότε πᾶ ἄναπιετροῦσαν
τὴν ψυχὴ τῶν οἱ Ραγιάδες.

Π. —

Τὸν ἔπιον δις ἐπιπεσοῦμαν
φρασημῶτος Ἄρη,
καὶ πρὸς τὴν δίτην ἐπεσοῦμαν
τοῦ Κωσταγαρεκάρη,
ποῦ τέλος πᾶ θὰ πάρη.

Κ' ἐκείνος στὸν Σύνταγματος ἐτρέφους τὸν πλοῦτον,
τὸ Σύνταγμα τὸν ἔκανε φιλόσοφον καὶ τοῦτον,
τοῦδ' ὡσεὶ πηχίος τολμυρᾶς,
πνεῦμα καὶ πολυμάθειαν,
κ' ἔγνε τέλος μαχαρᾶς
μὲ σταινὴν ἀπάθειαν.

Φ. — Κρίμα, ποῦ δίχως κεφαλὴν μοῦ λένε πῶς θὰ μείνῃ.
ἔνδ' μποροῦσε κεφαλήν περιβλεπτοὺς νὰ γίνῃ,
κ' ἀθῶφος ἂν ἀφίνετο μὲς στὸν ντυσιὰ τὸν πλάνο
μόνο μ' ἐκείτον θάδελα συνδυασμὸ νὰ κάνω.

Π. — Δοῖπόν' στήν δικὴν σπέσωμεν τοῦ Κωσταγαρεκάρη
κ' ὄρεο δὲν τρεῖς, ζαγᾶρι.

Καὶ καρμπούσις νοικιλιὰς,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελιάς.

Ἐὶς τὸ γνωστὸν Ῥοῖδρον μεγάλη στανυλία
τὸ βράδι τῆς Δευτέρας πραγματικῶς τέλεια
τοῦ Χωραφᾶ τοῦ Γεωβέρη, μαῖστρου στὸ βρολλ,
ποῦ μὲ τῆς δοξαριαῖς του τρελλαινόνται πολλοί.

* Ἀλεξάνδρον Ματαράγκα θάβρουν τὰ Μ α ρ τ ὄ ρ ε α,
ἦγουν τόμος ποιημάτων γὰρ ἀνχαρητήρια.

Σπεύσωμεν μετ' αλοθῆματος κ' ἀγάπης διαπύρον
στὸν Ἴρικον τῶν ἀθλητῶν, Σῆλλογον τοῦ Καίρον.
Ἐκ μέρους του μετὰ μικρὸν στὸ Κάιρον τελοῦνται
Ἄγῶνες Παναγύβητοι, κ' εἰς τοῦτους προσκαλοῦνται
τῶν ἀθλητῶν καὶ γυμναστῶν καὶ παλαιστῶν τὰ πλήθη,
κ' ὁ Φασουλῆς φαρμακικῶς κ' ἐκείνος προσεκήθη.